

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 18. januar 2007 i sag nr. BS 01-6E-4341/2006:

Simon Lichtenberg
2388 Hongqiao Road
200335 Shanghai
China

og

Trayton Timers Limited
Happy World House, William Newton St.
Port Louis
Mauritius

og

Shanghai Trayton Trading Co., Ltd.
1999 Lianyou Road
201107 Changhai
China

og

Shanghai Trayton Furniture Co., Ltd.
1999 Lianyou Road
201107 Shanghai
China

og

Shanghai Trayton Computer Systems Co., Ltd.
1999 Lianyou Road
201107 Shanghai
China

og

Trayton Holdings Ltd.
Kissack Court, Ramsey
Isle of Man

mod

TDC A/S
Nørregade 21
0900 København C

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag, der er anlagt den 20. juli 2006, drejer sig om, hvorvidt en række udtalelser på hjemmesiden www.tvindalert.com, som TDC A/S er hostma-

ster for, er i strid med straffelovens § 267 med den virkning, at TDC A/S kan idømmes straf og andre sanktioner efter straffelovens § 267, subsidiært efter reglerne om medvirken.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte idømmes størst mulig straf i medfør af straffelovens § 267
2. Sagsøgte tilpligtes, til sagsøgerne, at betale godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 på kr. 120.000,00 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg.
3. De æresfornærmende sigtelser mortificeres i medfør af straffelovens § 273, stk. 1.
4. Sagsøgte tilpligtes, til sagsøgerne, at betale et af retten fastsat beløb til dækning af omkostningerne ved kundgørelse af dommen i medfør af straffeloven § 273, stk. 2.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen.

TDC er hostmaster for hjemmesiden www.tvindalert.com.

Det fremgår af ordrebekræftelse fra TDC, at ordren vedrørende hjemmesiden er bestilt af Frede Farmand, at bruger er "Kulturhistorisk Arkiv... Frede Farmand", og at kunden er Kulturhistorisk Arkiv... Frede Farmand".

Af udskrift af CVR-registeret fra den 30. maj 2006 fremgår, at enkeltmands-virksomheden Kulturhistorisk Arkiv v/Frede Farmanthir Rasmussen er startet 1. oktober 2001 og ophørt 31. december 2004.

Der er fremlagt en række udskrifter fra hjemmesiden www.tvindalert.com. Hjemmesiden er kritisk over for Tvind og Tvinds lærergruppe. Hjemmesiden og dens undersider beskæftiger sig blandt andet med forhold, der vedrører sagsøgerne og hævder, at der er forbindelse mellem sagsøgerne og Tvind.

Det fremgår, at en britisk journalist, Michael Durham, en tidligere Tvind-ansat Marianna Maver, en dansk journalist Frede Jakobsen og Zahara Heckscher har bidraget til hjemmesiden. Hjemmesiden indeholder endvidere bidrag fra en lang række personer, herunder danske avisartikler i oversættelse skrevet af andre journalister.

Den 30. juni 2006 afsagde Københavns Byrets fogedafdeling kendelse (F-22651/2005) om, at sagsøgerne i nærværende sag ikke kunne få nedlagt fo-

gedforbud over for TDC mod, at TDC oplagrer og viderespreder oplysningerne om sagsøgerne på 18 nærmere opregnede webadresser, herunder www.tvindalert.com.

Kendelsen blev kæret til Østre Landsret, der den 11. oktober 2006 (B-2395-06) stadfæstede fogedrettens kendelse.

Forklaringer.

Der er ikke under sagen afgivet forklaringer.

Parternes synspunkter.

Sagsøgeren har i påstandsdokumentet anført følgende:

Til støtte for påstande nr. 1 gøres gældende,

- at hjemmesiden - herunder særligt de som bilag 1 - 15 fremlagte undersider - indeholder beskyldninger mod sagsøgerne, som er i strid med straffelovens § 267,
- at hjemmesiden indeholder følgende beskyldninger mod sagsøgerne, som er i strid med straffelovens § 267,
  - 1) at Trayton selskaberne ikke er selvstændige virksomheder, men en del af Tvinds forretningsimperium, og at Trayton selskaberne er initieret af og kontrolleret af Tvind, jf. herved bilag 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 14 og 15,
  - 2) at sagsøgerne, ved donationer samt en påstået nær forbindelse til Tvind, er involveret i de ulovlige aktiviteter, som Tvind beskyldes for, herunder "hvidvaskning" af offentlige støttemidler, skatteunddragelse og underslæb, jf. herved bilag 2, 5 og 11,
  - 3) at sagsøger 1, Simon Lichtenberg, over for offentlige myndigheder, herunder den danske regering, har løjet om og forsøgt at skjule en påstået tæt forbindelse til Tvind samt Trayton Gruppens rette ejerforhold - blandt andet med henblik på at formå Udviklingsministeriet til at udbetale lån til Trayton selskaberne, jf. herved bilag 5, 6, 8, 9, 12 og 13,
  - 4) at sagsøger 1, Simon Lichtenberg, har stiftet sagsøger 5 på Isle of Man med henblik på, over for offentligheden, at skjule forbindelse mellem Tvind og Trayton Gruppen, jf. herved bilag 7 og 8,
  - 5) at de sagsøgende selskaber promoverer og sælger Tvinds ideologier over for børn ved at sælge computere til skoler og gymnasier, der leveres præinstalleret med software baseret på Tvinds undervisningssy-

stem - et undervisningssystem, der er stærkt kritiseret og beskyldes for at være uden undervisningsværdi, jf. herved bilag 6, samt

6) at sagsøgerne har forsøgt at få lukket www.tvindalert.com med uberet-
tigede trusler om retslig forfølgning af internetudbyderen, jf. herved
bilag 5 og 6,

at de fremførte beskyldninger på hjemmesiden også under hensyn til den
kontekst, "oplysningerne" om sagsøgerne indgår i, er i strid med straf-
felovens § 267. Der henvises her særligt til,

at Tvind på hjemmesiden beskyldes for at være en kult, som benytter
velgørenhedsorganisationer som skalkeskjul for sit rette formål, der er
at forøge den personlige formue for kultens ledelse,

at Tvind endvidere beskyldes for at være involveret i adskillige ulovlige
aktiviteter, herunder blandt andet uberettiget benyttelse af offentlige
støttemidler, skatteunddragelse og underslæb,

at Trayton Gruppen flere steder identificeres med Tvind, både direkte
ved i overskrifter og tekst at anføre Tvind i stedet for Trayton, og indi-
rekte ved at påstå, at Trayton Gruppen i al hemmelighed er ejet af og
kontrolleret af Tvinds Lærergroupe, ligesom der stilles spørgsmål ved
sagsøgernes forretningsmetoder,

at der ved denne identifikation mellem Trayton Gruppen og Tvind samt
ved i øvrigt at inddrage og/eller nævne sagsøgerne i forbindelse med
beskrivelsen af Tvinds påståede ulovlige og umoralske aktiviteter, gi-
ves læseren det indtryk, at sagsøgerne står bag en del af, og dermed
involveret i, de ulovlige aktiviteter, som Tvind beskyldes for,

at flere medlemmer af Tvinds lærergroupe allerede den 18. marts 2004
er blevet frifundet for anklager for hvidvaskning under en straffesag i
Belgien, jf. herved bilag 16, hvorfor det så meget desto mere er ube-
rettiget, at omtale sagsøgerne i forbindelse med de ulovlige aktiviteter,
som medlemmer af Tvinds lærergroupe nu er frifundet for, jf. særligt
omtalen af sagsøgerne i bilag 1 - [www. Tvindalert.com](http://www.Tvindalert.com),

at det bestrides, at det forhold, at sagsøger 1 er medlem af Lærerguppen
og donerer en del af sit overskud til Tvind indebærer, at det er beret-
tiget at omtale sagsøgernes aktiviteter i sammenhæng med Tvinds på-
ståede ulovlige forretningsaktiviteter,

at hensynet til ytringsfriheden i forbindelse med debat om emner af of-
fentlige interesser, som følger af artikel 10 i Den Europæiske Mennes-
kerettighedskonvention (EMRK), ikke i den foreliggende sag indebæ-
rer, at beskyldningerne falder uden for det strafbare område. Der hen-

vises i denne forbindelse særligt til,

- at samtlige beskyldninger på hjemmesiden, herunder de, som er rettet mod de sagsøgende selskaber, rammer personen Simon Lichtenberg på grund af den høje grad af personificering mellem selskaberne og Simon Lichtenberg,
- at Simon Lichtenberg ikke er en del af den offentlige debat i Danmark, jf. herved at
  - a) Simon Lichtenberg har været bosat uden for Danmark siden han emigrerede til Norge i 1988,
  - b) Simon Lichtenbergs nærmeste familie, forældre og søster siden 1993, har boet uden for Danmark,
  - c) Simon Lichtenberg opholder sig mellem 8-15 dage om året i Danmark,
  - d) alene mellem 8-10 % af de sagsøgende selskabers produktion sælges i Danmark,
  - e) Simon Lichtenberg aldrig har initieret, at den danske presse har beskæftiget sig med hans forhold, og i det omfang han har udtalt sig, har det alene været for at forsvare sig mod allerede fremkomne udtalelser i pressen, hvorved hans relation til Tvind er mistænkeliggjort,
- at de sagsøgende selskaber aldrig har blandet sig i den offentlige debat vedrørende Tvind i Danmark,
- at sagsøgernes forretningsmæssige aktiviteter ikke har nogen relation til Tvind, hvorfor sagsøgernes forretningsaktiviteter, som sådan, ikke er et offentligt anliggende,
- at Simon Lichtenberg og selskaberne i Trayton gruppen aldrig, af nogen myndighed, har været sat i forbindelse med de påståede ulovlige aktiviteter, som Tvind er beskyldt for, ligesom Simon Lichtenberg aldrig har været afhørt under straffesagen mod Tvind,
- at grænserne for acceptabel kritik er snævrere for fysiske personer end større enheder, herunder særlig, hvis disse ikke bevæger sig i det offentlige rum, jf. herved EMD-sagerne Oberschlick v. Austria - præmis 59, Lingens v. Augstria - præmis 42 og Castells v. Sapin - præmis 46,
- at de fremsatte beskyldninger mod sagsøgerne på hjemmesiden er alvorlige falske/forkerte beskyldninger om faktuelle forhold, jf. herved, at sagsøgerne beskyldes for, via donationer, at være involveret i de ulovlige aktiviteter Tvind beskyldes for, og at Tvind blandt andet beskyldes for alvorlig forbrydelser med strafferammer på op til 8 års fængsel.
- at beskyldningernes sandhed ikke er (og ikke kan) bevises, jf. herved de

frifindende domme fremlagt som bilag 16 og 23,

- at det fremgår af praksis vedrørende EMRK art. 10, at kravene til dokumentation for, at en ytring om faktuelle forhold er sand, skærpes, jo mere alvorlige beskyldninger ytringen rummer, hvilket særligt gælder, når beskyldningerne retter sig mod en fysisk person, jf. herved EMD-sagen Prager and Oberschlick mod Østrig - præmis 37,
- at kravet til dokumentation for faktisk funderede beskyldninger skærpes yderligere, hvor beskyldningerne vedrører strafbare forhold, jf. herved artikel 6, stk. 2 og EMD-sagen Pedersen og Baadsgaard v. Danmark - præmis 72,
- at der ikke består et tilstrækkeligt faktisk fundament for de fremsatte beskyldningerne, når henses til beskyldningernes alvorlige karakter, herunder, at de angår strafbare forhold, samt at de retter sig mod en fysisk person,
- at det fremgår af praksis vedrørende EMRK art. 10, at pressen er forpligtet til udøve ytringsfriheden ansvarsbevidst, herunder ved overholdelse af de presseetiske regler, jf. herved EMD-sagerne Tromsø m.fl. v. Norway - præmis 59, 63 og 65 og Colombani v. France - præmis 65. Denne forpligtelse tilsidesættes ikke, da der er tale om emner, der er genstand for offentlig debat, jf. herved Pedersen and Baadsgaard v. Danmark - præmis 72 og 78. Forpligtelsen indebærer blandt andet, at hvor en journalist eller medieorganisation fremsætter en alvorlig injurerende beskyldning vedrørende et faktum, så bør han inddrage den kærede svar eller kommentar til beskyldningerne, jf. EMD-sagen Selisto v. Finland - præmis 66 og 67,
- at hjemmesiden ikke er journalistik domæne, men derimod en simpel hadeside, der ikke kan påberåbe sig journalistiske privilegier,
- at ytringsfriheden ikke er udøvet ansvarsbevidst af hjemmesidens bagmænd, idet sagsøgerne - herunder Simon Lichtenberg - ikke er givet lejlighed til at kommenterede de på hjemmesiden indeholdte beskyldninger, inden disse beskyldninger blev lagt ud på hjemmesiden - bagmændene bag hjemmesiden har således, på intet tidspunkt, kontaktet sagsøgerne med henblik på at indhente sagsøgernes kommentarer til beskyldningerne,
- at der er tale om en selvstændig fremsættelse af beskyldninger - modsat en ren videreformidling af allerede fremsatte beskyldninger, jf. herved principperne i EMD-sagerne Jersild mod Danmark (videreformidling) og Pedersen og Baadsgaard mod Danmark (egeninitieret omtale/fremsættelse),

- at det forhold, at Simon Lichtenberg - en privat person - rammes af samtlige beskyldninger medfører, at der skal foretages en afvejning mellem hensynet til ytringsfriheden om emner af almen interesse bag EMRK art. 10 overfor hensynet til retten til respekt for privat liv - herunder Simon Lichtenbergs ære - bag EMRK art. 8, jf. herved EMD-sagen X and Y v. Netherlands - præmis 23 og EMD-sagen Radio France v. France - præmis 31,
- at der ved foretagelsen af denne afvejning, mellem hensynet til ytringsfriheden og hensynet til beskyttelse af Simon Lichtenbergs ære, skal lægges vægt på, at der er tale om særdeles alvorlige beskyldninger samt at disse beskyldninger har haft alvorlige skadevirkninger for sagsøgerne, jf. herved EMD-sagerne Chauvy m.fl. v. France præmis 70 og 77 og Karhuvaara m.fl. v. Finland præmis 42,
- at de fremsatte beskyldninger på hjemmesiden har alvorlige skadevirkninger for sagsøgerne, som har vist sig i form af frafald af samarbejdspartnere m.v., samt at skadevirkningerne forstærkes af, at beskyldningerne er fremsat på engelsk på en frit tilgængelig hjemmeside,
- at tvindalert's formål - en kritisk debat om Tvind - kunne være nået uden at omtale sagsøgerne, jf. herved principperne i EMD-sagen Barfoed mod Danmark - særligt præmis 33, og Pedersen og Baadsgaard mod Danmark - præmis 83, samt endelig
- at det for sagsøger må anses som en skærpende omstændighed, at beskyldningerne er fremsat på engelsk, på en frit tilgængelig hjemmeside, som de fleste søgemaskiner indeholder links til, idet potentielle og eksisterende forretningsforbindelser, samarbejdspartnere og kunder vil blive gjort opmærksomme på hjemmesidens eksistens samt de fremsatte beskyldninger ved søgning på sagsøgernes navne, samt
- at sagsøger 1 er personligt krænket af ovennævnte beskyldning i sin egenskab af stifter og direktør for gruppen,

Til støtte for påstand nr. 1 gøres endvidere gældende,

- at et injuriesøgsmål kan gennemføres mod sagsøgte, idet
- at sagsøgte er direkte ansvarlige, idet straffelovens § 267 kriminaliserer både fremsættelse og udbredelse af ærekrænkende udtalelser, og sagsøgte gør sig i nærværende sag skyldig i udbredelse af de ærekrænkende beskyldninger omtalt ovenfor,
- at hverken sagsøgte eller de, der har bidraget til hjemmesidens indhold (herefter "bagmændene") - jf. bilag 17 - er et massemedie - sagsøgte, fordi sagsøgte ikke foretager nogen redaktionel bearbejdning af mate-

rialet på hjemmesiden og bagmændene, fordi hjemmesiden ikke er anmeldt til pressenævnet ifølge medieansvarslovens § 8 -, hvorfor be skyldningerne på hjemmesiden ikke er omfattet af noget referatprivilegium, idet at

- at selv, hvis retten måtte nå frem til, at de sagsøgte og bagmændene - som et massemedium - var omfattet af et referatprivilegium, så vil sagsøgte være ansvarlig, idet det ikke er praktisk muligt at anlægge sag mod hverken abonnenten Kulturhistorisk Arkiv v/Frede Farmand, der Ifølge bilag 18 er ophørt som virksomhed allerede før, abonnenten indgik abonnementsaftale med sagsøgte, eller bagmændene, jf. bilag 17.
- Der henvises herved til, at hjemmesiden - som nævnt - ikke er anmeldt til pressenævnet og i øvrigt ikke indeholder nogle identificerbare ansvarssubjekter. Hvis sagsøgte ikke kan gøres ansvarlig vil der med e-handelsloven være skabt et hul i den danske medie- og injurielovgivning for udlændinge, hvis eneste relation til Danmark er, at de får "hostet" en hjemmeside i Danmark, og som det ikke er praktisk muligt at retsforfølge,
- at sagsøgte, også i medfør af e-handelslovens § 16, stk. 1 nr. 2, er ansvarlig for de på hjemmesiden www.tvindalert.com anførte beskyldninger mod sagsøgerne, da sagsøgte har undladt at fjerne den retsstridige information eller at blokere adgange til de anførte sider på hjemmesiden www.tvindalert.com efter at være blevet gjort opmærksom på, at hjemmesiden indeholder oplysninger i strid med straffelovens § 267, jf. herved, at det fremgår af den kommenterede e-handelslov side 220 øverst, at en internetudbyder som nægter at fjerne retsstridig information efter at være gjort opmærksom herpå bærer standpunktsrisikoen herfor, og det vil således ikke længere være muligt for ham at påberåbe sig ansvarsfritagelsen i e-handelsloven", samt endelig
- at hvis retten måtte nå frem til, at sagsøgte ikke er direkte ansvarlig for de på hjemmesiden indeholdte ærekrænkende beskyldninger imod sagsøgerne, så er sagsøgte ansvarlig i medfør af straffelovens § 23 om medvirken, jf. herved forarbejderne til e-handelsloven pkt. 12.2.1, hvor der som eksempel på en situation, hvor en internetudbyder kan straffes for forsætlig medvirken, nævnes den situation, at en internetudbyder "ikke fjerner hjemmesider eller links til hjemmesider med ulovligt indhold - f.eks. ærekrænkelser, trusler, racediskrimination og børneporno - når formidleren bliver gjort opmærksom på forholdet", jf. herved endvidere pkt. 12-2-1.3. b modsætningsvis,

Til støtte for påstand nr. 2 gøres gældende,

- at sagsøgernes krav på godtgørelse på i alt 120.000,00 kr. skal forstås som et krav om godtgørelse på 20.000,00 kr. til hver af de seks sagsø-

gere,

- at sagsøgernes krav på godtgørelse for tort følger imperativt af erstatningsansvarslovens § 26, samt
- at godtgørelsens størrelse skal ses i forhold til, at hjemmesiden har haft alvorlige skadevirkninger for sagsøgerne, og at godtgørelsen i øvrigt er i overensstemmelse med den retspraksis, der knytter sig til erstatningsansvarslovens § 26.

Til støtte for påstand nr. 3 gøres gældende,

- at sagsøgernes krav på mortifikation følger af straffelovens § 273, stk. 1

Til støtte for påstand nr. 4 gøres gældende,

- at sagsøgernes krav på at få tilkendt et beløb til dækning af omkostningerne ved kundgørelsen af omkostningerne dommen følger af straffelovens § 273, stk. 2, og
- at det skal tillægges betydning, at de ærekrænkende beskyldninger har fået en vid udbredelse, idet beskyldningerne er fremsat på engelsk, på en frit tilgængelig hjemmeside, som de fleste søgemaskiner indeholder links til

Sagsøgte har i påstandsdokumentet anført følgende:

Til støtte for påstanden gøres det gældende:

- at sagsøgte ikke er direkte ansvarlig for indholdet på hjemmesiden tvindalert.com, idet sagsøgte ikke har haft eller burde have haft kendskab til indholdet før henvendelsen af 10. maj 2005 fra sagsøgerne, idet sagsøgte alene agerer som host for hjemmesiden,
- at sagsøgte ingen overvågnings- eller censureringsforpligtelse har over for den oplagrede information, jf. art. 15 i direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 (e-handelsdirektivet),
- at det forhold, at sagsøgerne har gjort sagsøgte opmærksom på indholdet på hjemmesiden og har anmodet sagsøgte om at blokere adgangen til denne, ikke indebærer, at sagsøgte dermed er blevet medansvarlig for indholdet på hjemmesiden efter e-handelslovens § 16,
- at bestemmelsen i e-handelslovens § 16 ikke er en ansvarsbestemmelse, men en bestemmelse om ansvarsfrihed, og bestemmelsen regulerer således ikke spørgsmålet om, i hvilke tilfælde en internetudbyder er medansvarlig for oplagring af information, hvis betingelserne for ansvarsfrihed efter § 16 ikke er opfyldt,
- at sagsøgte heller ikke på andet grundlag er medansvarlig for udbredels-

- en af informationerne på hjemmesiden,
- at det ikke er utvivlsomt for sagsøgte, at hjemmesiden indeholder overtrædelser af straffelovens § 267, sammenholdt med art. 10 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention, idet en afgørelse af dette spørgsmål ville kræve en omfattende bevisførelse, som alene ville kunne finde sted ved domstolene i en sag mellem sagsøgerne og Kulturhistorisk Arkiv/Frede Farmand, de relevante journalister, forfattere eller redaktører på de dagblade hvis artikler er gengivet på hjemmesiden,
- at der ikke foreligger nogen retsafgørelse i henhold til hvilken, sagsøgerne har fået medhold i, at Kulturhistorisk Arkiv/Frede Farmand eller de relevante journalister, forfattere eller redaktører har overtrådt straffelovens § 267 ved fremsættelsen eller udbredelsen af informationerne på hjemmesiden tvindalert.com,
- at det under alle omstændigheder ville være i strid med art. 10 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention at idømme sagsøgte straf i medfør af straffelovens § 267 under henvisning til sagsøgtes fortsatte hosting af hjemmesiden, særligt henset til:
- at sagsøgtes rolle som internetudbyder, der alene stiller mediet til rådighed for informationsudveksling, indebærer, at ytringsfrihedshensynene i art. 10 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention skal tillægges afgørende vægt i forhold til sagsøgte samt
  - at de frihedsgrader, som i henhold til art. 10 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention tildeles medier, i særlig grad må gælde for sagsøgte, der som host er det sidste og yderste led i informationskæden og hvis eneste rolle er at stille serverkapacitet til rådighed for hjemmesiden.
- at der under alle omstændigheder ikke er tale om udbredelse af information i strid med straffelovens § 267, sammenholdt med art. 10 i den Europæiske Menneskerettigheds-konvention, særligt henset til:
- den betydelige offentlige interesse, der er omkring Tvind og de personer og selskaber, der har relation til Tvind, med deraf følgende frirum i relation til udbredelsen af ytringer,
  - det forhold, at de pengetransaktioner, der finder sted i forhold til Tvind er et væsentligt samfundsanliggende, hvad den underkendte Tvindlov og den verserende straffesag understreger,
  - det forhold, at der er tale om en journalistisk hjemmeside med der af følgende vide rammer som følge af pressens rolle som "public watchdog",
  - at en række af udtalelserne på hjemmesiden er udtryk for "værdidomme" samt
  - det forhold, at sagsøger 1, som deltager i det offentlige rum, herunder som hovedperson i portrætter og interviews, må tåle mere i relation til udbredelse af kritiske informationer.
- at det under alle omstændigheder er uden betydning for vurderingen af informationernes retsstridighed samt muligheden for at anlægge sag mod Kulturhistorisk Arkiv/Frede Farmand eller de relevante journali-

ster, forfattere eller redaktører, om hjemmesiden er anmeldt til Presse
nævnet,

- at sagsøgte ikke har haft forsæt til at krænke sagsøgerne, samt
at der således ikke er grundlag hverken for straf i medfør af straffelovens
§ 267, godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarsloven § 26 el
ler mortifikation samt dækning af omkostninger til kundgørelse i med
før af straffelovens § 273, stk. 1 og 2.

Retten begrundelse og afgørelse.

Retten lægger til grund, at der mellem TDC og Kulturhistorisk Arkiv v/ Frede Farmand siden 2004 har bestået en kundeforhold om TDC's hosting af hjemmesiden www.tvindalert.com.

Sagsøgerne har ikke anlagt privat straffesag mod Kulturhistorisk Arkiv v/ Frede Farmand, mod Frede Farmand eller mod andre af de navngivne personer, der figurerer på hjemmesiden som blandt andet forfattere til artikler på dansk, der er gengivet på hjemmesiden i engelsk oversættelse.

Sagsøgerne har ikke godtgjort, at det ikke var muligt at anlægge sag mod Kulturhistorisk Arkiv v/ Frede Farmand eller Frede Farmand efter straffelovens § 267.

Retten finder ikke, at TDC er direkte strafferetlig ansvarlig efter straffelovens § 267 for eventuelle fremsatte beskyldninger på hjemmesiden. Et eventuelt strafferetligt ansvar for TDC som hostmaster for hjemmesiden efter straffelovens § 267 kan derimod pålægges efter reglen om medvirken, jf. straffelovens § 23.

I en sag som den foreliggende, hvor hjemmesiden indeholder en række påstande om sagsøgernes kobling til Tvinds virke og personer relateret til Tvind, vil en bevisførelse være ganske omfattende. Ingen af parterne har under denne sag afhørt parter eller vidner.

En afgørelse af hvorvidt den eller de personer, der er ansvarlig for indholdet af hjemmesiden, kan gøres ansvarlig efter straffelovens § 267 for de fremsatte udtalelser, vil endvidere afhænge af en afvejning af straffelovens § 267 over for artikel 10 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter rettens vurdering har TDC ved en gennemlæsning af indholdet af hjemmesiden sammenholdt med de oplysninger, som sagsøgerne har givet TDC ikke mulighed for at afgøre, om hjemmesiden indeholder udtalelser, der indebærer en overtrædelse af straffelovens § 267. De oplysninger, der er fremkommet under sagen, giver heller ikke TDC mulighed for at afgøre, om udtalelserne er omfattet af straffelovens § 267.

Under disse omstændigheder finder retten ikke, at det er bevist, at TDC forsætligt har medvirket til overtrædelse af straffelovens § 267 ved at undlade at lukke hjemmesiden www.tvindalert.com efter, at sagsøgerne havde gjort opmærksom på, at dele af indholdet på hjemmesiden efter sagsøgernes opfattelse indebærer en overtrædelse af straffelovens § 267.

TDC's frifindelsespåstand tages herefter til følge.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt.

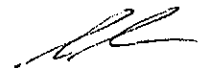
Thi kendes for ret:

Sagsøgte, TDC A/S, frifindes.

Sagsøgerne skal inden 14 dage i sagsomkostninger in solidum betale 20.000 kr. til sagsøgte, TDC A/S.

Lone Bach Nielsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 18. januar 2007.

Claus Frandsen, kontorfuldmægtig